

KUN-SZT-MÁRTON és VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi és közgazdasági hetiközlöny.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: 4 frt.
Félévre ————— 2 frt.
Egyes szám ára 10 kr.
A hirdetési díjak előre fizetendők.

MEGJELEN VASÁRNAP REGGEL.

Feloldó szerkesztő és kiadó-találkozó:
CSANÁDY JÓZSEF.

HIRDETÉSI DÍJAK:

Egy hasábos példányonként 10 kr.

NYILTELTÉRI KÖZLEMÉNYEK:

Példányonként 24 kr. — Bélyegdíj 30 kr. külön fizetendő.

Útlakodó irányeszmék a világ-főrtételemben.

Minden korszaknak meg van a maga jellemző sajátossága. Az emberiség felfogását jellemző korszakok más és más módon hatnak az emberi társadalomra és intézményekre, mely hatások alatt születnek meg a kiválóbb világeszmék. Hogy mikép fejlődtek és alakultak ezek az eszmék s mikép hatottak a társadalomra, vizsgáljuk meg a következőkben.

Az emberi műveltség csirái már az ókorban kezdenek fejlődni. E műveltség, melyet a felszínre kerülő ásatások is igazolnak, az erős vallási érzületnek a folyamánya. A hatalmas természet megnyíltakozása, a felsőbb hatalomnak az emberre gyakorolt hatása, az istenség iránti rendithetetlen ragaszkodást erősítették meg az emberben.

Az emberben kifejlődik egy érzés, mely maga felett más hatalmat, parancsot nem ismer, mint azt, melyet az Isteniség nyilatkoztat ki. Ez a tudat nemcsak egy erős vallási közérzületet teremtett meg, hanem átalakította az emberi törvényeket is. A törvények is csak ugy

birnak hatálylyal, ha isteni kijelentésen alapultak, illetőleg annak nevében hozattak. Minden cselekvését az ember tehát a vallás parancsaihoz volt kénytelen szabni s azokat, kik a nép feletti uralmat gyakorolták, az istenség küldötteinnek tekintették.

Ennek következménye volt az egyeduralom megalapítása, vagy máskép a teokraciális despotizmus, mely a népeket szolgai függésbe hozta egy világit, mint a vallási hatalommal, mely tulajdonképen egy személyben volt megtestesítve. A törvény parancsa Isten parancsának, a fejedelem parancsa az istenség végrehajtó közegének tekintett. Ily erős vallási nézet állott fent egészen a középkor elejéig, azaz Róma és a görög birodalmak állami alakulásáig.

A teokraciális despotizmusnak véget vetnek az Ázsiai és Európai államokban fejlődő alkotmányos színezett államformák. Az uralom, mely azelőtt a fejedelem jogára alatt állott, megoszlik s a nép emberei is befolyást nyernek a kormányzásban.

E példák mutatják nekünk a római és görög birodalmak fejlődése, hol az állami élet indul fejlődésnek.

Az állami célok fontossága a közjó

és a népközösség elvéből kifolyólag hasznának ismertetik el, melynek köszönhető a rómaiak erős, hazafias közérzete. Polgári kötelességeinek élénk megnyilvánulásai a fórumokon, ez a közérzés jellemzi a kis Görögországot, hol a haza jölete volt az első mindenek között, kik anyuira feltételek voltak hazájuk szabadságára, hogy a legnagyobb államfért sem haboztak számkivetni, ha eszelekményt nem a közóhaj szerint intézte.

Ennek az alkotmányos felfogásnak meg volt a maga nagy jelentősége. Az állami eszme tért hódított mindenütt. Az emberiség iránti érzékenység, a jó és nemes eszelekedetek mind kifejezést találtak azokon az intézményekben, melyeket a középkor és ujkor elején alkotott az emberiség. Ide tartoznak az iskolák, kórházak, kolostorok és más nyilvános intézmények.

Azonban ez a rendszer is ayúg volt a társadalomra, mivel a nép befolyása saját sorsának intézésére nagyon meg volt szorítva s mint tudjuk, Rómában az egyetlen néprömb volt annak csak a szószólója. Róma bukásával az ókori szellem is megbukott, az Ázsiából beözönlött népfajok megdöntöttek a királyok hatalmát Róma bukásával lényegesen meg-

vége a teljes kanyájában s az a kis aranyos meg mindig nevetet. Nevetett és biztosan az en szörközöttségomon mulatott, mert amit később észre vettem: a porzoba márgottam a tollamat.

Később ő is az ablakhoz ült és irashoz készült.

Eppen a toll szárait ragtak mindakettlen, midon egyszer csak elmosolyodott es azt szögt hozzám:

„Mondjon néhány összevett szót!”

„Tintás-üveg, tejes-kanna”, feleltem azonnal és nevetünk mindakettlen.

En a boldogságotól celtve, hogy ily közeli lehetek ehhez az anyaghoz; ő pedig a tintás üvegen, ami oly ügyesen belepottyanott annak a szerencsétlen asztalnak a kanyájába s amin talán éppen most esudalkoznak, hogy miként kerülhetett a tejebe?

E pillanatot fogva Giuszka nevető arca foglalta el egész valóm.

Azt láttam nappal, azázt foglalkoztam álmamban s az ő nevét mondogattam szüntelen. Az eszem folyton nála készült s oly szörközött voltam, mint egy vén professzor.

Könyveim minden lapját az ő nevével írhattam tele; sőt az is megessett rajtam, hogy reggel, midon bejött hozzám a Muki bácsi, akinek látkam; „jó reggelt” helyett azt montam neki: jó Giuszkát kívánok Muki bácsi!

TÁRCA.

Kenyér.

Féjébe vér száll, lázas izgatottság
Letörli majd sáru verejtékét.
Pihentő vágók és mohón fogyasztja
Az ő karjuka barna kenyereit.

Órg koldus a piszkos utcsarkon
Remegve nyújtja azt a vén kezét;
Szemét a földre szegezi: gyöngye hangon
Hörögve, felve monlja: kenyéret:

Koldus benéz a gazdag asztalára,
— A dúc, a jóllakás után henyél —
A sok kalács a földre van hajtva
S számára nicezon egy darab kenyér!

Almás Gyula.

A csapodár.

— Humoreszk. —

Még boldogult diákkoromban történt, hogy megismertem egy aranyos szöke kis leányt, akinek midon megpillantottam aranyoszöke nyáját s gyönyörű buvávirág két szeméit: akkor dobant a szivem, mint egy kisebbszöke buvávirág.

Gizuskának hívták a földre tévedt anygát, az a huncuzt kis Amor utamba hozott.
A ő a polgáriba járt, én meg a gymnasiumba.

Én voltam már valami tizenöt éves; ő egy évvel fiatalabb lehetett. S az volt a nagyszerű, hogy mindakettlen egy szük utcában látkunk s az első emeleti lakásunk ablakai éppen szemközt voltak egymással, alig öt méternyi távolságra.

Én természetesen állandóan az ablaknál táboroztam.

Odahurczkoltam a könyveimmel s ott tanultam volna a lezökémet, ha folyton a szemközt ablakot nem lestem volna, várva, hogy mikor jelenik meg ő?

Első ismeretségünk onnan datalódik, hogy egy szép delután nyitott ablaknál irtam s egyszer csak azt vettem észre, hogy ő is az ablaknál van néz rám.

E váratlan meglepetés nyilván ügyetlen gesztikulációra ingerelte a jobb kezemet, hogy levertem a tintás üveget, ami kalimpálva hullott le az ablakból és egy éppen arra menő néni tejes kanyájába esett — amit a hátán vitt — elképzelhető szünetre festve a fehér tejet.

Eleinte resteltem ügytelenségemet, de midon láttam, hogy az aranyos kis lány milyen jóízűen kacag, örültem, hogy magamra vontam a figyelmét s szinte kedvem lett volna még egy üveg tintát levérni, csakhogy tovább is nevetni lássam.

A tejes néni már messze járt, anélkül, hogy észre vette volna, minő színváltozás ment

változott Európa térképe; egészen más államok váltják fel az előbb hatalmas birodalmat.

A IV—X. század folyamán alakult meg a mai nyugati Európa, melynek többségét a germán népfajok képezték. E népek voltak uttorói azoknak a világ-eszméknek, melyeket a renaissance, az individualizmus, majd a hűbériség elnevezése alatt Európa legtöbb államában elterjedtek. A társadalomra legényesege-szerű hatást gyakorolt a hűbériség vagy feudalizmus, melyek lényege abban állott hogy egyesek falanjánál nagyobb uraknak fegyveres szolgálataikat, a kik a fegyveres kíséretét képezték a hűbér úrnak, mely szolgálatért utalmat, nemesget, vagy földbirtokot kaptak. Ezen hűbér rendszer jelentősége abban állott, hogy nemesek egyesek léptek ilyen hűbéri viszonyba, hanem grófok, hercegek, királyok is, szóval kisebb-nagyobb urak több vagy kevesebb hatalommal bíró országok is voltak egymás hűbéresei. E korszakban az államok nem képeztek oly szoros kapcsolatot az uralkodó és nép között. Mert tartományok is adtak hűbérül kiválóbb hadi szolgálatokért s ha az adományozó maga a fejedelmé volt is, hatásköre a már egyszer hűbérül adományozott tartományra nem terjedt ki.

Az alattvalói érzés aszerint változott, amilyen hűbér úr gyhkorolta az illető tartomány jogait. Ilyen adományozás folytán kisebb-nagyobb birtokok és tartományok kézzől-kezre szállottak át s az ország királya csak zímleg volt király, mert országának különböző részei hűbéresei bírták. Hatalma csupán ott terjedt ki, hol családi javai feküdtek s a melynek ő volt közvetlen ura.

Ilyen viszonyok között a társadalmi viszonyok Nyugat Európában nem voltak

Nap nap után mult s eltekintve az iskolában szerzett szakudaktól, a világ legboldogabb diákjének képzeltem magamat, mert nagyon szerettem azt a kökényesemű kis leányt és sejtettem, hogy ő is viszódik hozzám.

Csupán csak az nyugtalanított, hogy még nem voltam be neki íranta érzett szerelmem. Törtém is a fejem, hogy miként tegyem ezt meg, míg végre szerelmes szívem erre is adott tanácsot.

Előkerestem rég nem látott hegedűmet, melyen tudtam vagy két dal, odaálltam az ablakhoz és összes művészetemet kifejtve elkeztem játszani azt a nótát, hogy „Szereket szantant, hatókról hajtant”, mivel ezt alkalmasabban találtam érzelmeim tolmácsolására, mint a másikat, melynek zövege ez: „kuty, karka tarka, se füle, se farka.”

S a kis aranyos ugylásztól elérte, hogy mit akartam, mert egyszer csak azt vettem észre, hogy az ő szobájában is megszólalt egy hangszere, a zongora és leszámítva a gicereket, körülbelül kivehető volt, hogy ő is ugyanazt a dalt játsza.

No, hisz volt ezután dolga a hangszereknél! Örökig elnyagattam őket. Ő zongorázott és én hegedűvel kísérttem, majd pedig én hegedűltem és ő kísért a zongorával s esztankon olyan koncerteket, hogy bármilyen macskazenekar se tudott volna külfömbet produkálni.

rendezettek, mert egyesek felett számos parasznelő hűbér úr állott, kik fegyverrel is kényszerítették hűbéreseiket kívánásaik teljesítésére, sőt sok helyen családi ügyeikbe is beleavatkoztak a hűbéreseknek, mely ellen nem lehetett még csak tiltakozni sem.

Egyeséges, önálló állami élet, melyben a polgárok az állam feje lánti tisztelettel viseltettek volna, nem létezett, mivel az alattvalói rajongása nem a fejedelméhez, hanem éppen ahhoz vonzotta, aki éppen hűbér ura volt. Az állami külső és belső béke a törvények egységénél és állandó hadsereg hiányánál fogva nem volt biztosítható.

Az ujkorral azután Európában is megváltoztak a viszonyok. A hűbérurak hatalma, mely nyomaszótól hatott a népekre, mindinkább háttérbe szorult s a hatalom a kisebbből a nagyobbra s végre a királyságra szállott át. Vagyis a királyságnak sikerült minden hatalmat a kezébe visszavenni s a hűbérurakat leigázva, a népeknek alkotmányt adni. Így lettek egységesek: Francia-, Német-, Olasz-, Spanyolország s végül némileg Anglia.

Hazánknak sikerült kikerülnie ezt a korszakot, bár Nagy Lajos alatt sok szívárgott át Nyugatról, de hazánkban nem tartották polgári éretnékek egyes uraknak szolgálni, hanem csupán a közérdeknek, a fejedelmeknek egyedül. Így alakultak az egyes királyságok a hűbériség romjain, majd alkotmányos, majd abszolút, majd néprumali (köztársasági) formában.

A köznépek is nagyobb befolyást engedve, végre a jelen században a népek jogai is elismertettek.

A mai állami lét teszi azt lehetővé, hogy a társadalmi működés létezik, hogy

Hanem, mint ez rendszeren történnie szokott, egy a mi boldogságunk is meg lett zavarva.

Egy delután a nyitott ablakon át tisztán hallottam Gizuska mamájától a következő szavakat: Édes leányom, hagyj abba a zongorázást, mert azt izente a háziúr, ha te sokat zongorázol felmondja nekünk a lakást, mert a lakók mind ki akarnak költözni a házból.

Gizuska egy nagyot sóhajtott erre és midőn a mamája kiment a szobából, odajött az ablakhoz és könyves szemmel, remegő hangon így szólt hozzám:

— Én többé nem zongoráshatok s kérem maga se hegedűlöm többé, mert megghaszd a szívem. És hangosan zokogni kezdett.

A könyvek az én szememben is jelentektek, de zönszeriorttam fogaimat, hogy visszafolythassam könnyeimet és mitután a világi ízszeses házúrat a purgatóriumba kívántam, elképzelt szónokolni:

„Kisasszony, az ön parancsa szent életém!” Ha kívánja, még az evésről is lemondok a hogy megmutassam, miszerint szót fogadok, imo életmetm hegedűmnek érzelmeimnek tolmácsoló hangjait örökre!”

Azaz előttem késemet és hósiés elszánt-sággal elmettvettem hegedűm húrjait, amik kiknos pattogással szakadtak szét. Erre az én Gizuska megtrólygatta szeméit s azt mondta: köszönöm uram!

ha egyesek ereje bizonyos jótétemény gyakorlására képtelen, a társadalom megsze-tti azt egymaga.

A mai állami lét mellett biztosítva vannak egyesek jogai, élet és vagyonbiztonságunk, közlekedésünk és közgazdasági viszonyaink, melyek lehetővé teszik azt, hogy az ember megfelelően földi hivatásának, vagyis anyagilag és szellemileg tökéletes legyen.

HETI HIREK.

Kunszentmárton, augusztus 7.

— **Közlekedési kisajátítás** lesz folyó hó 8-án. Vármegegyen alispánja és a jár. főszolgabíró a Körös parti kisajátítások ügyében közsé-günkbe fognak jáni.

— **Kivonat az állami anyakönyvből.** Az el-múlt hetén születtek: Karlos István, Ficsor Anna, Gyarmati János, Kof. Kiss Anna, Szaszok Elek, Takács Péter. — Házasságra lépett: Kovacs Sándor és Zsidó Erzsébet. — Meghaltak: Szabados Ferenc 1 éves, Szabados József föld-birtokos fia; Gyenes Antalné Szabó Imre 65 éves napszamos; Szaszok Andriáné Ficsór Erzsébet 54 éves napszamos; Gyenes Mária, Etelka 1 hi-naposa, Gyenes Károly hentes leánya; Kuna Vik-tória 18 hónaposa, Kuna Péter napszamos leánya; Rácz Henrik 12 naposa, Rácz Farkas zenesz fia; Fazekas Iren 2 hónaposa, Fazekas László főbíró leánya; Nagy Margit 7 hónaposa, Nagy Ferenc napszamos leánya; Baranyi Etelka 1 éves Baranyi István napszamos leánya; Zámbo János 1 éves Zámbo Mihály napszamos fia.

— **Az adóügyi osztály vizsgálata.** A szol-noki kir. penzügyigazgató a napokban megfogja vizsgálni községünk adóügyi kezelését Remeljük, hogy most rendet fog találni, igaz ugyan, hogy úres lesz a cassa, de annak az olcsó gabonár az oka.

— **Figyelmeztetés.** Ismétlenül figyelmeztet-jük olvasó közönségünket, hogy a régi okmány-bélyegek csak a hó 31-ig lesznek érvényesek. Az azontal felhasznált bélyegek úgy tekintendek, mintha az okmány nem volna felblyegezve s kiállítását megfogják leletezni.

— **Országos dalnappal.** Az aradi országos dalnappely augusztus 12—16. napján lesz. Az első napon a vendégek ismerkedőestélyre gyűlnek össze; másnap kezdődik a közgyűlés; 14-én a tag-egyletek versenye lesz a Baross-parkban és Arad város lakomája a városigletben; 15-én megköszönözték a vértanúk szobrát, őszeludást

Uram, e szó keresztül jót szívetem. Oh, mi boldog voltam én e szó hallatára!

Végig néztem magamat s hogy jobban megfelelejek e megszólításnak, szinte ágaskodni kezdtem, hogy többet mutassak.

A sarki hordár azonban, aki ügylátszik észrevette a mi beszélgetésünket odajött és alak-ból és elkézdett hallgatózni, azért nem folyathattuk beszélgetésünket.

Pedig én beszélni akartam minden áron!

Egészen neki bátortodtam s mivel elérkezett láttam az időt, elszántam magamur, hogy bevallom mérhetetlen szerelmem. Hanem a sarki hordár még mindig az ablak alatt véselt, elővettem a tintát, tollat és elkezdtem verset íra-galni, hogy rimekben öntsem szívem érzelmeit.

Tele írkváta ötrajzezáram papírosra, végre elkészültem egygyel, amelyet elég csinásnak találtam s amely így hangzott:

Ő H O Z Z Á . . .

Szeretek imádkol,
Épekedem érted!
Vagy enyémő toszok,
Vagy megahok érted!
Mert nélkülöd nekem
Nulla csak az élet.

Ezt azután letisztáztam, beletettem egy levélbortékba, melléje egy kavicost tettem, hogy könnyebben betudjam dobni az ablakján. A hór-dár már eltródtól az ablak alól, tehát hozzá

Egy szerelem története.

— Egy szerelmem naplójegyzetéből. —
Wied Gusztáv után.

Julius 3.

Minden udvariasággal neml őszön — állítja Spencer Herbert — de ez mégis tulsz, mert én egy negyvenöt esztendőskarónak udvarlok — a kinek a hozományja 200,000 forint.

Julius 11.

Tegnap megkértem a kezét és az ő válasza az volt, hogy teste derékban két-re hajlott a felső része karjaim közé esett. Ezzel a dolog rendben van.

Julius 12.

Csak most fedezem fel, hogy mennyi asszonyomnak még mamája is van, egy még nála is vénebb mómia, a kinek szája és ujjai között a kötött örökke jár. Nagymamája minésem, olyan vénség nem @ a föld hátán.

Julius 20.

Nemsokára meglesz az esküvőnk. Ő szerint, az Isten tudja, mi lesz ennek a históriának a vége...

Julius 23.

En az anyakönyvezetendőnk akarom az esküvőt, — az asszonyok a templomban. Majd meglátjuk, ki az erősebb.

Julius 28.

Persze az asszonyok!... Templomi esküvő! Kérem szépen, de lyent!...

Augusztus 2.

Anyósom azt kívánja, hogy cylindert vegyek. Well! hát veszek cylindert. Gyűlölem a cylindereket.

Augusztus 6.

Méltó három hétre lesz a végrehatás! A dímer nagy lesz és én is jelen leszek, én, aki utalom a lakodalmi évéseket. De mit nem tesz meg a zsidó pénz?

Augusztus 10.

A mai ebédem kivágyott ruhában jelent meg, újj, de csunya volt!!

Ugyanaz nap este.

Hu ez soká úgy tart, — én kitérök — a dolog igen komoly kezd lenni, már látogatásokat tesztük.

Augusztus 12.

200,000-nek 8000 a kamata. Fizetsem pedig csak 1200 forint. Inkább tőrök s minden reményemet egy nagy kolera járványba vetem.

Augusztus 14.

Mindig hat fogásból áll az ebéd, öt féle bor kapunk. Sokat iszom — attól az ember sokkal könnyelműbb lesz.

Augusztus 15.

Hátha mégis — meguranyám! Talán találók olyat is, aki az én helyembe lép.

Augusztus 18.

Jaj, hogy fogom én az életemet vérezni! Félek tőle, hogy erőszakosan.

Augusztus 23.

„Édes Alfonsov” — mondta ma este, amikor megváltam tőle — „jó éjt, édes, szép álomok, drága Alfonsov.” — Még meg is eskölt a — lelketlen. Majd megütött a guta. Nem tudtam kellőképp védekezni.

Augusztus 24.

Drágán jutok a 200,000-hez! Egy hét mulva — egy hét mulva!

Augusztus 25.

Minden ismerősöm gratulál, de olyan szemtelen modorban!

Augusztus 26.

A mama nálunk akar lakni.

Ugyanaz nap este.

Milyen pompásan élhetne az ember 1200 fti évi fizetéssel és egy gyűszűnyi józan észsel!

Augusztus 27.

Két nagynőni, nosznan gyűrűző fűrtökkel, a mi házukba jön lakni, éppen feletrünk. Most áll előttem jövőm — teljes borzalomban.

Augusztus 28.

Egy nagybúcsi mindig velünk van, ez egy kicsit javít a helyzetem. A kettősben való magány igen rossz volt, — sőt iródtató.

Aug. 29. reggel.

Forradalomban akartam kiérni, de elnyomtak.

Ugyanaz nap délben.

Anyósom egy óra előtt — a jövő boldogságunkról kezdett beszélni. En mára tereltem a beszédet. Elég lesz atélhi.

U. n. este.

Ugyan — mit kiozom magamat halálra? Megyek, szököm!

Augusztus 31.

Megszöktem. Hamburgban vagyok, innen a következő strányt menesztettem: Kapersen kasszonyon Kopenhága. Kérem legyen szives engem a holnapi ünnepeken változott élet fölfogásom miatt kimenteni.

Feloldó szerkesztő és kiadó-talajnos:
CSANÁDY JÓZSEF.

NYILTTÉR.

(E rovatban közöltékn: nem vállal felelősséget a szerk.)

Köszönetnyilvánítás.

Fogadják mindazok — kik szereltek férjem elhunya feletti gyászomban jóleső résztvevőkkel féjaldalmat enyhíteni törekedtek — hálás köszönetemet.

Őzv. Trinez Vilmosné.

459. vh. sz. 1898.

Árverési hirdetésny.

Az 1881. évi 60. t.-cz. 102. §-a értelmében közhírré teszem, hogy a kunszentmártoni kir. járásbírósg V. 173/1898. sz. kiküldt végzésével Óesöd község közönsége végrehajtató javára Kuck M. Tóbiás végrehajtalt szenedvelt ellen 660 frt tőke és járulékaik erejéig 1898. évi július hó 7-ik napján fogamatositott kielégítési végrehajtás utján feloglalt és 3000 frtra becsült gőzmozdony és esőpélőgép, nyilvános árverésen bíróság eladtnak.

Mely árverésnek a kunszentmártoni kir. járásbírósg V. 173/1898. számú kiküldt végzése folytán 660 frt tőke, ennek 1894. évi szeptember hó 21. napjától járó 5%, kamatai és eddig összesen 99 frt 41 krban bíróság már megállapított, jelenleg 1 frt 45 krban felmerült árverés kiittuzási és a még felmerülendő költségek erejéig Mesterszállásn, alperes lakásán leendő megtartására határidőül a folyó 1898. évi aug. hó 11. napjának délelőtti tí órája kitűzték és ahhoz a venni kívánókat azzal hívom meg, hogy a feloglalt ingók — készpénzfizetés mellett a legelőttem íróknak, becsárón alól is el fogtak adatni.

Az elsőbbségi igény a kiküldötténnel jelentendő, illetve adandó be az árverés megkezdéséig.

Kunszentmárton, 1898. július hó 26.

Boróky János, kir. végr.

Versenyárgyalási hirdetés.

Mesterszállás község által elkészül lakul szolgáló ház és ehhez tartozó melléképületek, anyag és munka biztosítására ezennel nyilvános szóbeli és zárt ajánlati versenyárgyalást hirdetünk.

Az építési munkák és anyagok előállításának költségei 2649 frt 31 krban vannak előíranyozva és pedig:

- I.
1. Főépület földmunkája 76 frt 45 kr.
2. Kőmíves munkák anyaggal 1200 frt 18 kr.
3. Acsmunka és anyaga 420 frt 30 kr.
4. Asztalosmunka és anyaga 406 frt 71 kr.
5. Vegyesek 56 frt 49 kr.

II.

- Melléképületek munka és anyagai:
1. Földmunkák 19 frt 35 kr.
 2. Kőmíves munkálatok 163 frt 90 kr.
 3. Acsmunkálatok 272 frt 43 kr.
 4. Asztalosmunka 33 frt — kr.

Az írásbeli zárt ajánlatok 1898. évi augusztus hó 16-ik napjának d. e. 9 óráig adandók be az előjárásúghoz; később beadott ajánlatok nem vétetnek figyelembe.

A zárt ajánlatot tevők kötelesek az előíranyozott 2649 frt 31 krnak 10%-át 264 frt 93 kr készpénzben vagy óvadék-képes magyar állami értékpapirokban a zárt ajánlatához csatolni s az ajánlatban kijelenteni, hogy a tervet és költségvetést, építési leírást, a részletes és ajánlati feltételeket ismerik és magukat azoknak alávetik.

A szóbeli nyilvános árlejtés Mesterszállás községéhez tanácsstermében ugyancsak 1898. évi augusztus hó 16-ik napjának d. e. 9 órákor fog megtartatni, melynek befejezése után a zárt ajánlatok bontatnak fel.

A terv, költségvetés és építési leírás az általános és részletes feltételek a községi előjárásúgnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

A beadott és szóbelileg tett ajánlatok el, vagy el nem fogadása felől a képviselőtestület szabadon határoz.

Mesterszállás, 1898. évi aug. hó 1-én.

Dóka Elek, Benke Ferencz,
jegyző. főbíró.